

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 259

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος
23 Ιουλίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 259/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 259/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-85/16 P και C-86/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 — Kenzo Tsujimoto κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Kenzo [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αιτήσεις καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος KENZO ESTATE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης KENZO — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Νόμιμη αιτία]

2

2018/C 259/03

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-259/16 και C-260/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16) κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico (Προδικαστική παραπομπή — Ταχυδρομικές υπηρεσίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 97/67/ΕΚ — Άρθρα 2, 7 και 9 — Οδηγία 2008/6/ΕΚ — Έννοια του «φορέα παροχής ταχυδρομικής υπηρεσίας» — Επιχειρήσεις οδικών μεταφορών, μεταφορών εμπορευμάτων και ταχυμεταφορών παρέχουσες υπηρεσίες περισυλλογής, διαλογής, μεταφοράς και διανομής ταχυδρομικών αντικειμένων — Άδεια που απαιτείται για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών στο κοινό — Συνεισφορά στο κόστος της καθολικής υπηρεσίας)

3

EL

2018/C 259/04	Υπόθεση C-370/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunale di Novara (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bruno Dell'Acqua κατά Eurocom Srl, Regione Lombardia (Προδικαστική παραπομπή — Προνόμια και ασυλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πρωτόκολλο αριθ. 7 — Άρθρο 1 — Ανάγκη ή μη προηγούμενης αδείας του Δικαστηρίου — Διαρθρωτικά ταμεία — Χρηματοδοτική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κατασχέσεως έναντι εθνικής αρχής αναφορικά με ποσά προερχόμενα από αυτή τη συνδρομή)	4
2018/C 259/05	Υπόθεση C-382/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hornbach-Baumarkt-AG κατά Finanzamt Landau (Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Ρύθμιση κράτους μέλους — Προσδιορισμός του φορολογητέου εισοδήματος των εταιριών — Όφελος που παρέχεται δωρεάν από ημεδαπή εταιρία σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως — Διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων της ημεδαπής εταιρίας — Μη διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων στην περίπτωση που πανομοιότυπο όφελος παρέχεται από ημεδαπή εταιρία σε άλλη ημεδαπή εταιρία με την οποία συνδέεται με τέτοιου είδους σχέσεις — Περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως — Δικαιολογητικός λόγος)	5
2018/C 259/06	Υπόθεση C-426/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW κ.λπ. κατά Vlaams Gewest [Προδικαστική παραπομπή — Διασφάλιση της καλής μεταχείρισεως των ζώων κατά τη θανάτωσή τους — Ιδιαίτερες μέθοδοι σφαγής που προβλέπονται από λατρευτικούς τύπους — Μουσουλμανική γιορτή της θυσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 — Άρθρο 2, στοιχείο ια' — Άρθρο 4, παράγραφος 4 — Υποχρέωση τελέσεως της λατρευτικού τύπου σφαγής εντός σφαγείου ανταποκρινόμενου στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 — Κύρος — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 10 — Θρησκευτική ελευθερία — Άρθρο 13 ΣΛΕΕ — Σεβασμός των εθνικών εθίμων σε θέματα λατρευτικών τύπων]	5
2018/C 259/07	Υπόθεση C-483/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zsolt Sziber κατά ERSTE Bank Hungary Zrt (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Συμβάσεις δανείου σε ξένο νόμισμα — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ειδικές δικονομικές απαιτήσεις για την προβολή καταχρηστικότητας — Αρχή της ισοδυναμίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	6
2018/C 259/08	Υπόθεση C-517/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 [αίτηση του Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stefan Czerwiński κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 3 — Δήλωση των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 9 — Μεταβατική σύνταξη — Χαρακτηρισμός — Εκ του νόμου προβλεπόμενα καθεστώτα προσύνταξης — Μη εφαρμογή του κανόνα του συνυπολογισμού των περιόδων ασφαλίσεως δυνάμει του άρθρου 66]	7
2018/C 259/09	Υπόθεση C-526/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2011/92/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων που έχουν στο περιβάλλον οι γεωτρήσεις για την αναζήτηση ή εξερεύνηση οχιστολιθικού αερίου — Γεώτρηση μεγάλου βάθους — Κριτήρια επιλογής — Καθορισμός ορίων)	7
2018/C 259/10	Υπόθεση C-542/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, κατά Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel κ.λπ. κατά Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/92/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως» — Οδηγία 2004/39/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «επενδυτικής συμβουλής» — Συμβουλές δοθείσες στο πλαίσιο ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως για την επένδυση κεφαλαίων σε ασφάλιση ζωής διά κεφαλαιοποιήσεως — Χαρακτηρισμός της δραστηριότητας ασφαλιστικού διαμεσολαβητή όταν δεν έχει πρόθεση να συνάψει πραγματική ασφαλιστική σύμβαση)	8

2018/C 259/11	Υπόθεση C-633/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Sø- og Handelsretten (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ernst & Young P/S κατά Konkurrencerådet [Προδικαστική παραπομπή — Έλεγχος των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Πραγματοποίηση της συγκέντρωσης πριν από την κοινοποίησή της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την κήρυξη του συμβατού της με την κοινή αγορά — Απαγορεύεται — Περιεχόμενο — Έννοια της «συγκέντρωσης» — Καταγγελία συμφωνίας συνεργασίας με τρίτον εκ μέρους μιας εκ των συμμετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων]	9
2018/C 259/12	Υπόθεση C-647/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunal administratif de Lille (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adil Hassan κατά Préfet du Pas-de-Calais [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Διαδικασίες αναδοχής και εκ νέου αναλήψεως — Άρθρο 26, παράγραφος 1 — Έκδοση και κοινοποίηση της αποφάσεως περί μεταφοράς πριν από την αποδοχή του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα]	9
2018/C 259/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-660/16 και C-661/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αιτήσεις του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Dachau κατά Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göttingen κατά Erich Wirtl (C-661/16) [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Προμήθεια αγαθών — Άρθρο 65 — Άρθρο 167 — Πληρωμή προκαταβολής για την αγορά αγαθού το οποίο δεν παραδόθηκε — Ποινική καταδίκη των νομίμων εκπροσώπων του προμηθευτή για απάτη — Αφερεγγυότητα του προμηθευτή — Έκπτωση του φόρου εισροών — Προϋποθέσεις — Άρθρα 185 και 186 — Διακανονισμός από την εθνική φορολογική αρχή — Προϋποθέσεις]	10
2018/C 259/14	Υπόθεση C-190/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lu Zheng κατά Ministerio de Economía y Competitividad [Προδικαστική παραπομπή — Έλεγχος ρευστών διαθέσιμων που εισέρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή εξέρχονται από αυτή — Κανονισμός (ΕΚ) 1889/2005 — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος μεταφέρει στις αποσκευές του σημαντικό ποσό ρευστών διαθέσιμων το οποίο δεν έχει δηλώσει — Υποχρέωση δηλώσεως του ποσού αυτού κατά την έξοδο από το ισπανικό έδαφος — Κυρώσεις — Αναλογικότητα] . .	11
2018/C 259/15	Υπόθεση C-251/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Συλλογή και επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Άρθρα 3, 4 και 10 — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές ποινές — Χρηματική ποινή και κατ' αποκοπήν ποσό)	11
2018/C 259/16	Υπόθεση C-306/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Tatabányai Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Éva Nothartová κατά Sámson József Boldizsár (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Διεθνής δικαιοδοσία — Ειδικές δικαιοδοσίες — Άρθρο 8, σημείο 3 — Ανταγωγή απορρέουσα ή μη απορρέουσα από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η αγωγή)	12
2018/C 259/17	Υπόθεση C-335/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neli Valcheva κατά Γεωργίου Μπαμπανάρκη [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας» — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', και άρθρο 2, σημεία 7 και 10 — Δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας των παππούδων και γιαγιάδων]	13
2018/C 259/18	Υπόθεση C-390/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 — Irit Azoulay κ. λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Άρνηση επιστροφής σχολικών εξόδων — Άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	13

2018/C 259/19	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-519/17 P και C-522/17 P έως C-525/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 — L'Oréal κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Guinot SAS (Αίτηση αναίρεσης — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αιτήσεις καταχώρισης λεκτικών σημάτων MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO και MASTER DRAMA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα MASTERS COLORS PARIS — Απόρριψη των αιτήσεων καταχώρισης — Ανεπαρκής αιτιολογία — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον δικαστή)	14
2018/C 259/20	Υπόθεση C-537/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Landesgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Claudia Wegener κατά Royal Air Maroc SA [Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «πτήσεως με άμεση ανταπόκριση» — Πτήση με αναχώρηση από αερολιμένα στο έδαφος κράτους μέλους, άμεση ανταπόκριση σε αερολιμένα στο έδαφος τρίτου κράτους και τελικό προορισμό άλλων αερολιμένα αυτού του τρίτου κράτους]	15
2018/C 259/21	Υπόθεση C-50/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 29 Ιανουαρίου 2018 — Mijo Mestrovic	15
2018/C 259/22	Υπόθεση C-64/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) την 1η Φεβρουαρίου 2018 — Zoran Maksimovic	16
2018/C 259/23	Υπόθεση C-73/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2018 η Cotécnica, S.C.C.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 20 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-465/16, Cotécnica κατά EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)	17
2018/C 259/24	Υπόθεση C-140/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 22 Φεβρουαρίου 2018 — Humbert Jörg Köfler κ.λπ.	17
2018/C 259/25	Υπόθεση C-146/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Humbert Jörg Köfler	18
2018/C 259/26	Υπόθεση C-148/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Humbert Jörg Köfler κ.λπ.	18
2018/C 259/27	Υπόθεση C-214/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Sopocie (Πολωνία) στις 26 Μαρτίου 2018 — H.W.	19
2018/C 259/28	Υπόθεση C-260/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 16 Απριλίου 2018 — Kamil Dziubak, Justyna Dziubak κατά Raiffeisen Bank Polska SA	19
2018/C 259/29	Υπόθεση C-271/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Απριλίου 2018 η Σλοβακική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2018/C 259/30	Υπόθεση C-273/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 20 Απριλίου 2018 — SIA «Kuršu zeme»	22
2018/C 259/31	Υπόθεση C-277/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Πορτογαλία) στις 24 Απριλίου 2018 — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda κατά Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	22
2018/C 259/32	Υπόθεση C-278/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 24 Απριλίου 2018 — Manuel Jorge Sequeira Mesquita κατά Fazenda Pública	23
2018/C 259/33	Υπόθεση C-279/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 24 Απριλίου 2018 — Magdalena Molina Rodríguez κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	23
2018/C 259/34	Υπόθεση C-281/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Απριλίου 2018 η Repower AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 21 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-727/16, Repower κατά EUIPO	24

2018/C 259/35	Υπόθεση C-283/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Almería (Ισπανία) στις 25 Απριλίου 2018 — Liliana Beatriz Moya Privitello και Sergio Daniel Martín Durán κατά Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito	25
2018/C 259/36	Υπόθεση C-291/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 26 Απριλίου 2018 — Grup Servicii Petroliere SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	26
2018/C 259/37	Υπόθεση C-293/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 26 Απριλίου 2018 — Sindicato Nacional de CCOO de Galicia κατά Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega	26
2018/C 259/38	Υπόθεση C-295/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação do Porto (Πορτογαλία) στις 30 Απριλίου 2018 — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA κατά Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA	27
2018/C 259/39	Υπόθεση C-321/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 9 Μαΐου 2018 — Terre wallonne ASBL κατά Région wallonne	28
2018/C 259/40	Υπόθεση C-345/18 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Μαΐου 2018 οι Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA και Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 15 Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-211/16, Caviro Distillerie κ.λπ. κατά Επιτροπής	28

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 259/41	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-568/16 και T-599/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2018 — Spragnolli κ.λπ. κατά Επιτροπής («Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Θάνατος συζύγου ο οποίος είναι υπάλληλος — Έλκοντες δικαιώματα εκ του αποθανόντος υπαλλήλου — Σύνταξη επιζώντων — Σύνταξη ορφανού — Αλλαγή θέσεως του επιζώντος συζύγου ο οποίος είναι υπάλληλος — Προσαρμογή του μισθού — Μέθοδος υπολογισμού των συντάξεων επιζώντος και ορφανού — Άρθρο 81α του ΚΥΚ — Πράξη τροποποιήσεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Βλαπτική πράξη υπό την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ — Άρθρο 85 του ΚΥΚ — Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Προϋποθέσεις — Αξίωση αποκαταστάσεως της περιουσιακής ζημίας και καταβολής χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη»)	30
2018/C 259/42	Υπόθεση T-597/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — OW κατά EASA (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Τοποθέτηση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Μετάθεση σε νέα θέση — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Δικαίωμα άμυνας — Κατάχρηση εξουσίας)	31
2018/C 259/43	Υπόθεση T-882/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Sipral World κατά EUIPO — La Dolfina (DOLFINA) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DOLFINA — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)}	31
2018/C 259/44	Υπόθεση T-72/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Schmid κατά EUIPO — Landeskommission für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης έκπτωσης — Διεθνής καταχώριση με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Steirisches Kürbiskernöl — Προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη — Άρθρο 15, άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 55, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18, άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Χρήση του ως σήματος}	32

2018/C 259/45	Υπόθεση T-136/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2018 — Cotecnica κατά EUIPO — Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης cotecnica MAXIMA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα MAXIM Alimento Superpremium — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	33
2018/C 259/46	Υπόθεση T-165/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2018 — Emcure κατά EUIPO — Emcure Pharmaceuticals (EMCURE) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EMCURE — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικό σήμα EMCUR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	33
2018/C 259/47	Υπόθεση T-294/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2018 — Lion's Head Global Partners κατά EUIPO {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα Lion's Head — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης LION CAPITAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	34
2018/C 259/48	Υπόθεση T-369/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Winkler κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Απόφαση που προσδιορίζει τον αριθμό των συντάξιμων ετών — Εύλογη προθεσμία — Δικαίωμα ακρόασης — Ασφάλεια δικαίου — Ίση μεταχείριση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ευθύνη — Υλική ζημία)	35
2018/C 259/49	Υπόθεση T-375/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2018 — Fenyves κατά EUIPO (Blue) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Blue — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]}	35
2018/C 259/50	Υπόθεση T-456/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2018 — Luri κατά EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Djili soy original DS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα DJILI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)	36
2018/C 259/51	Υπόθεση T-608/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2018 — Grupo Bimbo κατά EUIPO — DF World of Spices (TAKIS FUEGO) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισης — Κατάργηση της δίκης)	36
2018/C 259/52	Υπόθεση T-280/18: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — ABLV Bank κατά SRB	37
2018/C 259/53	Υπόθεση T-281/18: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — ABLV Bank κατά EKT	38
2018/C 259/54	Υπόθεση T-282/18: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — Bernis κ.λπ. κατά SRB	39
2018/C 259/55	Υπόθεση T-283/18: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — Bernis κ.λπ. κατά EKT	40
2018/C 259/56	Υπόθεση T-299/18: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2018 — Strabag Belgium κατά Κοινοβουλίου	41
2018/C 259/57	Υπόθεση T-304/18: Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2018 — MLPS κατά Επιτροπής	42
2018/C 259/58	Υπόθεση T-308/18: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2018 — Hamas κατά Συμβουλίου	43
2018/C 259/59	Υπόθεση T-310/18: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2018 — EPSU και Willem Goudriaan κατά Επιτροπής	44

2018/C 259/60	Υπόθεση T-320/18: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2018 — WD κατά EFSA	45
2018/C 259/61	Υπόθεση T-324/18: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — VI.TO. κατά EUIPO — Bottega (Σχήμα χρυσαφένιας φιάλης)	46
2018/C 259/62	Υπόθεση T-331/18: Αγωγή της 31ης Μαΐου 2018 — Szécsi και Somossy κατά Επιτροπής	46
2018/C 259/63	Υπόθεση T-332/18: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — Marry Me Group κατά EUIPO (MARRY ME)	47
2018/C 259/64	Υπόθεση T-333/18: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — Marry Me Group κατά EUIPO (marry me) . .	48
2018/C 259/65	Υπόθεση T-335/18: Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2018 — Mubarak κ.λπ. κατά Συμβουλίου	48
2018/C 259/66	Υπόθεση T-338/18: Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2018 — Saleh Thabet κατά Συμβουλίου	49
2018/C 259/67	Υπόθεση T-349/18: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Hauzenberger κατά EUIPO (TurboPerformance)	50
2018/C 259/68	Υπόθεση T-350/18: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Euronet Consulting κατά Επιτροπής	50
2018/C 259/69	Υπόθεση T-353/18: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — Promeco κατά EUIPO — Aerts (Πιάτα)	51

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 259/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 249 της 16.7.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 240 της 9.7.2018

EE C 231 της 2.7.2018

EE C 221 της 25.6.2018

EE C 211 της 18.6.2018

EE C 200 της 11.6.2018

EE C 190 της 4.6.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 — Kenzo Tsujimoto κατά Γραφείου
Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Kenzo

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-85/16 P και C-86/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αιτήσεις καταχωρίσεως του λεκτικού
σήματος KENZO ESTATE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης KENZO —
Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη —
Νόμιμη αιτία]

(2018/C 259/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Kenzo Tsujimoto (εκπρόσωποι: A. Wenninger-Lenz, M. Ring και W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: A. Folliard Monguiral), Kenzo (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi και N. Parrotta, avvocati)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον Kenzo Tsujimoto στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 335 της 12.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16) κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico*

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-259/16 και C-260/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ταχυδρομικές υπηρεσίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 97/67/ΕΚ — Άρθρα 2, 7 και 9 — Οδηγία 2008/6/ΕΚ — Έννοια του «φορέα παροχής ταχυδρομικής υπηρεσίας» — Επιχειρήσεις οδικών μεταφορών, μεταφορών εμπορευμάτων και ταχυμεταφορών παρέχουσες υπηρεσίες περισυλλογής, διαλογής, μεταφοράς και διανομής ταχυδρομικών αντικειμένων — Άδεια που απαιτείται για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών στο κοινό — Συνεισφορά στο κόστος της καθολικής υπηρεσίας)

(2018/C 259/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)

κατά

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico,

παρισταμένης της:

Poste Italiane SpA (C-260/16)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημεία 1, 1α και 6, της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2008, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, κατά την οποία οι επιχειρήσεις οδικών μεταφορών, μεταφορών εμπορευμάτων ή ταχυμεταφορών οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες περισυλλογής, διαλογής, μεταφοράς και διανομής ταχυδρομικών αντικειμένων συνιστούν, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η δραστηριότητά τους περιορίζεται σε απλή μεταφορά ταχυδρομικών αντικειμένων, φορείς παροχής ταχυδρομικής υπηρεσίας, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1α, της οδηγίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 2, σημείο 19, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/67, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/6, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία επιβάλλει σε κάθε επιχείρηση οδικών μεταφορών, μεταφορών εμπορευμάτων και ταχυμεταφορών την υποχρέωση να διαθέτουν γενική άδεια για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών, αφ' ης στιγμής η ρύθμιση αυτή δικαιολογείται από μία από τις βασικές απαιτήσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 2, σημείο 19, της οδηγίας αυτής και τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι είναι κατάλληλη προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν υπερβαίνει το προς τούτο αναγκαίο μέτρο, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 3) Το άρθρο 7, παράγραφος 4, και το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/67, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/6, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία επιβάλλει στους κατόχους γενικής άδειας για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών να συνεισφέρουν σε ταμείο αποζημιώσεως για τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, όταν οι υπηρεσίες αυτές μπορούν, από την πλευρά των χρηστών, να θεωρηθούν υπηρεσίες εμπίπτουσες στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας, καθόσον παρουσιάζουν επαρκή εναλλαξιμότητα με την υπηρεσία αυτή.

⁽¹⁾ EE C 343 της 19.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunale di Novara (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bruno Dell'Acqua κατά Eurocom Srl, Regione Lombardia

(Υπόθεση C-370/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προνόμια και ασυλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πρωτόκολλο αριθ. 7 — Άρθρο 1 — Ανάγκη ή μη προηγούμενης αδείας του Δικαστηρίου — Διαρθρωτικά ταμεία — Χρηματοδοτική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κατασχέσεως έναντι εθνικής αρχής αναφορικά με ποσά προερχόμενα από αυτή τη συνδρομή)

(2018/C 259/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Novara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bruno Dell'Acqua

κατά

Eurocom Srl, Regione Lombardia

παρισταμένων των:

Renato Quattrocchi, Antonella Pozzoli, Loris Lucini, Diego Chierici, Nicoletta Malaraggia, Elio Zonca, Sonia Fusi, Danilo Cattaneo, Alberto Terraneo, Luigi Luzzi

Διατακτικό

Το άρθρο 1, τελευταία περίοδος, του Πρωτοκόλλου (αριθ. 7) περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι η προηγούμενη άδεια του Δικαστηρίου δεν είναι αναγκαία σε περίπτωση που τρίτος κινεί διαδικασία κατασχέσεως απαιτήσεως κατά οργανισμού κράτους μέλους ο οποίος έχει αντίστοιχη οφειλή προς τον οφειλέτη του τρίτου, ο τελευταίος δε αυτός οφειλέτης είναι δικαιούχος χρηματοδότησης που χορηγείται για την υλοποίηση έργων συγχρηματοδοτούμενων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

⁽¹⁾ EE C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hornbach-Baumarkt-AG κατά Finanzamt Landau

(Υπόθεση C-382/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Ρύθμιση κράτους μέλους — Προσδιορισμός του φορολογητέου εισοδήματος των εταιριών — Όφελος που παρέχεται δωρεάν από ημεδαπή εταιρία σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως — Διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων της ημεδαπής εταιρίας — Μη διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων στην περίπτωση που πανομοιότυπο όφελος παρέχεται από ημεδαπή εταιρία σε άλλη ημεδαπή εταιρία με την οποία συνδέεται με τέτοιου είδους σχέσεις — Περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως — Δικαιολογητικός λόγος)

(2018/C 259/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hornbach-Baumarkt-AG

κατά

Finanzamt Landau

Διατακτικό

Το άρθρο 43 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (νυν άρθρο 54 ΣΛΕΕ), έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας τα εισοδήματα εδρεύουσας σε κράτος μέλος εταιρίας η οποία παρέσχε σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως, οφέλη υπό όρους οι οποίοι αποκλίνουν από εκείνους που θα είχαν συμφωνήσει υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες ανεξάρτητοι μεταξύ τους τρίτοι πρέπει να υπολογίζονται στο ύψος στο οποίο θα ανέρχονταν εάν είχαν εφαρμοστεί οι όροι που θα είχαν συμφωνήσει οι τρίτοι αυτοί και να υπόκεινται σε διόρθωση, ενώ δεν γίνεται τέτοια διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων όταν τα ίδια αυτά οφέλη έχουν παρασχεθεί από ημεδαπή εταιρία σε άλλη ημεδαπή εταιρία, με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως. Πάντως, στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η επίμαχη στην κύρια δίκη ρύθμιση παρέχει τη δυνατότητα στον ημεδαπό φορολογούμενο να αποδείξει ότι οι συγκεκριμένοι όροι συμφωνήθηκαν για εμπορικούς λόγους που απορρέουν από τη θέση του ως εταίρου στην αλλοδαπή εταιρία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW κ.λπ. κατά Vlaams Gewest

(Υπόθεση C-426/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Διασφάλιση της καλής μεταχειρίσεως των ζώων κατά τη θανάτωσή τους — Ιδιαίτερες μέθοδοι σφαγής που προβλέπονται από λατρευτικούς τύπους — Μουσουλμανική γιορτή της θυσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 — Άρθρο 2, στοιχείο ια' — Άρθρο 4, παράγραφος 4 — Υποχρέωση τελέσεως της λατρευτικού τύπου σφαγής εντός σφαγείου ανταποκρινόμενου στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 — Κύρος — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 10 — Θρησκευτική ελευθερία — Άρθρο 13 ΣΛΕΕ — Σεβασμός των εθνικών εθίμων σε θέματα λατρευτικών τύπων]

(2018/C 259/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaïbi El Hassan

κατά

Vlaamse Gewest,

παρισταμένης της:

Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ια', του κανονισμού αυτού, υπό το πρίσμα του άρθρου 10 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 13 ΣΛΕΕ.

(¹) EE C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zsolt Sziber κατά ERSTE Bank Hungary Zrt

(Υπόθεση C-483/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Συμβάσεις δανείου σε ξένο νόμισμα — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ειδικές δικονομικές απαιτήσεις για την προβολή καταχρηστικότητας — Αρχή της ισοδυναμίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2018/C 259/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zsolt Sziber

κατά

ERSTE Bank Hungary Zrt

παρισταμένης της: Mónika Szeder

Διατακτικό

1) Το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καταρχήν δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ειδικές δικονομικές απαιτήσεις, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, για αγωγές καταναλωτών οι οποίοι συνήψαν συμβάσεις δανείου σε ξένο νόμισμα περιλαμβάνουσες ρήτρα η οποία προβλέπει διαφορά (*spread*) μεταξύ της συναλλαγματικής ισοτιμίας που ισχύει για την εκταμίευση του δανείου και εκείνης που ισχύει για την αποπληρωμή του και/ή ρήτρα η οποία προβλέπει δικαίωμα μονομερούς τροποποίησης παρέχον στον δανειστή δυνατότητα αύξησης των τόκων, των εξόδων και του κόστους, υπό την προϋπόθεση ότι η διαπίστωση της καταχρηστικότητας των ρητρών μιας τέτοιας συμβάσεως καθιστά δυνατή την αποκατάσταση της νομικής και πραγματικής καταστάσεως στην οποία θα τελούσε ο καταναλωτής ελλείψει των ως άνω καταχρηστικών ρητρών.

- 2) Η οδηγία 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις που δεν εμφανίζουν διασυννοριακό στοιχείο.

(¹) EE C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 [αίτηση του Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stefan Czerwiński κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Υπόθεση C-517/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 3 — Δήλωση των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 9 — Μεταβατική σύνταξη — Χαρακτηρισμός — Εκ του νόμου προβλεπόμενα καθεστώτα προσύνταξης — Μη εφαρμογή του κανόνα του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης δυνάμει του άρθρου 66]

(2018/C 259/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stefan Czerwiński

κατά

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Διατακτικό

- 1) Η υπαγωγή κοινωνικής παροχής σε συγκεκριμένο από τους αναφερόμενους στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, κλάδους κοινωνικής ασφάλισης, στην οποία προβαίνει η αρμόδια εθνική αρχή, με τη δήλωση που υποβάλλει το κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, δεν είναι απρόσβλητη. Στον χαρακτηρισμό κοινωνικής παροχής μπορεί να προβεί το οικείο εθνικό δικαστήριο αυτοτελώς και αναλόγως των συστατικών στοιχείων της επίμαχης κοινωνικής παροχής, υποβάλλοντας, αν το κρίνει αναγκαίο, προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο.
- 2) Παροχή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης πρέπει να θεωρείται «παροχή γήρατος», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 883/2004.

(¹) EE C 22 της 23.01.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-526/16) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2011/92/ΕΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων που έχουν στο περιβάλλον οι γεωτρήσεις για την αναζήτηση ή εξερεύνηση σχιστολιθικού αερίου — Γεώτρηση μεγάλου βάθους — Κριτήρια επιλογής — Καθορισμός ορίων)

(2018/C 259/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Owsiany-Hornung, D. Milanowska και C. Zadra)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz και K. Majcher)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, καθόσον απέκλεισε από τη διαδικασία ελέγχου της ανάγκης να διεξαχθεί εκτίμηση των επιπτώσεων που έχουν στο περιβάλλον έργα συνιστάμενα στην αναζήτηση ή εξερεύνηση κοιτασμάτων σχιστολιθικού αερίου με τη μέθοδο γεωτρήσεων πραγματοποιούμενων σε βάθος μέχρι 5 000 μέτρα, εξαιρουμένων των γεωτρήσεων ελάχιστου βάθους 1 000 μέτρων που πραγματοποιούνται σε υδρολογικές λεκάνες ή σε ζώνες προστασίας των εσωτερικών υδάτων και σε περιοχές υπαγόμενες σε καθεστώς προστασίας της φύσης, όπως είναι τα εθνικά πάρκα, οι φυσικοί βιότοποι, τα φυσικά πάρκα και οι περιοχές «Natura 2000», καθώς και στους χώρους που περιβάλλουν τις εν λόγω περιοχές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, καθώς και με τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, κατά Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel κ.λπ. κατά Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Υπόθεση C-542/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/92/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως» — Οδηγία 2004/39/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «επενδυτικής συμβουλής» — Συμβουλές δοθείσες στο πλαίσιο ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως για την επένδυση κεφαλαίων σε ασφάλιση ζωής διά κεφαλαιοποίησης — Χαρακτηρισμός της δραστηριότητας ασφαλιστικού διαμεσολαβητή όταν δεν έχει πρόθεση να συνάψει πραγματική ασφαλιστική σύμβαση)

(2018/C 259/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wrenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

κατά

Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 3, της οδηγίας 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια της «ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως» η διενέργεια προπαρασκευαστικών πράξεων για τη σύναψη ασφαλιστικής συμβάσεως, ακόμη και όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής δεν προτίθεται να συνάψει πραγματική ασφαλιστική σύμβαση.

- 2) Οι χρηματοοικονομικές συμβουλές για την επένδυση κεφαλαίου που παρέχονται στο πλαίσιο ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως η οποία αφορά τη σύναψη συμβάσεως ασφαλίσεως ζωής διά κεφαλαιοποιήσεως εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/92 και όχι στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

(¹) EE C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Sø- og Handelsretten (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ernst & Young P/S κατά Konkurrencerådet

(Υπόθεση C-633/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Έλεγχος των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Πραγματοποίηση της συγκέντρωσης πριν από την κοινοποίησή της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την κήρυξη του συμβατού της με την κοινή αγορά — Απαγορεύεται — Περιεχόμενο — Έννοια της «συγκέντρωσης» — Καταγγελία συμφωνίας συνεργασίας με τρίτον εκ μέρους μιας εκ των συμμετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων]

(2018/C 259/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Sø- og Handelsretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ernst & Young P/S

κατά

Konkurrencerådet

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων»), έχει την έννοια ότι συγκέντρωση πραγματοποιείται μόνο μέσω μιας πράξης η οποία, εν όλω ή εν μέρει, *de facto* ή *de jure*, συμβάλλει στη μεταβολή του ελέγχου της επιχείρησης-στόχου. Η καταγγελία της συμφωνίας συνεργασίας υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, των οποίων η εξέταση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως συνεπαγόμενη την πραγματοποίηση συγκέντρωσης, τούτο δε ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η καταγγελία αυτή παρήγαγε αποτελέσματα στην αγορά.

(¹) EE C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunal administratif de Lille (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adil Hassan κατά Préfet du Pas-de-Calais

(Υπόθεση C-647/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Διαδικασίες αναδοχής και εκ νέου αναλήψεως — Άρθρο 26, παράγραφος 1 — Έκδοση και κοινοποίηση της αποφάσεως περί μεταφοράς πριν από την αποδοχή του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα]

(2018/C 259/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Lille

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Adil Hassan

κατά

Préfet du Pas-de-Calais

Διατακτικό

Το άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα κράτους μέλους το οποίο έχει απευθύνει προς άλλο κράτος μέλος, που θεωρεί ως υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων του εν λόγω κανονισμού, αίτημα αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως προσώπου μνημονευόμενου στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού να εκδώσει απόφαση περί μεταφοράς και να την κοινοποιήσει στο εν λόγω πρόσωπο, προτού το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεχθεί ρητώς ή σιωπηρώς το αίτημα αυτό.

(¹) ΕΕ C 70 της 6.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αιτήσεις του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Dachau κατά Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen κατά Erich Wirtl (C-661/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-660/16 και C-661/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Προμήθεια αγαθών — Άρθρο 65 — Άρθρο 167 — Πληρωμή προκαταβολής για την αγορά αγαθού το οποίο δεν παραδόθηκε — Ποινική καταδίκη των νόμιμων εκπροσώπων του προμηθευτή για απάτη — Αφεγγυότητα του προμηθευτή — Έκπτωση του φόρου εισροών — Προϋποθέσεις — Άρθρα 185 και 186 — Διακανονισμός από την εθνική φορολογική αρχή — Προϋποθέσεις]

(2018/C 259/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

κατά

Achim Kollroß (C-660-16), Erich Wirtl (C-661/16)

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 65 και 167 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων των κύριων δικών, το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί πληρωμής προκαταβολής δεν μπορεί να μην αναγνωριστεί στον δυνητικό αγοραστή των επίμαχων αγαθών, εφόσον η προκαταβολή αυτή πληρώθηκε και εισπράχθηκε και, κατά τον χρόνο της πληρωμής αυτής, μπορεί να θεωρηθεί ότι ο εν λόγω αγοραστής γνώριζε όλα τα ουσιώδη στοιχεία της μελλοντικής παραδόσεως και η παράδοση των αγαθών αυτών φαινόταν κατά τον χρόνο εκείνο βέβαιη. Το δικαίωμα αυτό μπορεί ωστόσο να μην αναγνωριστεί στον εν λόγω αγοραστή εάν αποδειχθεί βάσει αντικειμενικών στοιχείων ότι, κατά τον χρόνο πληρωμής της προκαταβολής, γνώριζε ή δεν μπορούσε ευλόγως να αγνοεί ότι η πραγματοποίηση της παραδόσεως αυτής ήταν αβέβαιη.

- 2) Τα άρθρα 185 και 186 της οδηγίας 2006/112 έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στις υποθέσεις των κύριων δικών, σε εθνική νομοθεσία ή πρακτική που έχουν ως αποτέλεσμα να εξαρτάται ο διακανονισμός του φόρου προστιθέμενης αξίας επί πληρωμής προκαταβολής ενόψει της παραδόσεως αγαθού από την επιστροφή της προκαταβολής αυτής από τον προμηθευτή.

(¹) EE C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lu Zheng κατά Ministerio de Economía y Competitividad

(Υπόθεση C-190/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Έλεγχοι ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή εξέρχονται από αυτή — Κανονισμός (ΕΚ) 1889/2005 — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος μεταφέρει στις αποσκευές του σημαντικό ποσό ρευστών διαθεσίμων το οποίο δεν έχει δηλώσει — Υποχρέωση δηλώσεως του ποσού αυτού κατά την έξοδο από το ισπανικό έδαφος — Κυρώσεις — Αναλογικότητα]

(2018/C 259/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lu Zheng

κατά

Ministerio de Economía y Competitividad

Διατακτικό

Τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι η παράβαση της υποχρεώσεως προς δήλωση σημαντικών ποσών ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται στο έδαφος ή εξέρχονται από το έδαφος του κράτους αυτού τιμωρείται με πρόστιμο το οποίο μπορεί να ανέλθει έως το διπλάσιο του μη δηλωθέντος ποσού.

(¹) EE C 221 της 10.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-251/17) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Συλλογή και επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Άρθρα 3, 4 και 10 — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές ποινές — Χρηματική ποινή και κατ' αποκοπήν ποσό)

(2018/C 259/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και L. Cimaglia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τους M. Russo και F. De Luca, avvocati dello Stato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 19ης Ιουλίου 2012 στην υπόθεση C-565/10, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-565/10, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:476), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Σε περίπτωση που η παράβαση που διαπιστώνεται στο σημείο 1 συνεχίζεται κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης, η Ιταλική Δημοκρατία υποχρεώνεται να καταβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρηματική ποινή 30 112 500 ευρώ ανά εξάμηνο καθυστέρησης όσον αφορά τη λήψη των μέτρων που απαιτούνται για να συμμορφωθεί προς την απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-565/10, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:476), από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης και μέχρι πλήρους εκτελέσεως της απόφασης της 19ης Ιουλίου 2012, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-565/10, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:476), το οριστικό ποσό της οποίας πρέπει να υπολογίζεται στο τέλος κάθε εξαμήνου περιόδου, διά της μειώσεως του συνολικού ποσού που αφορά καθεμία τις περιόδους αυτές κατά ένα εκατοστιαίο ποσοστό ίσο προς την αναλογία του αριθμού μονάδων ισοδυνάμου πληθυσμού των οικισμών των οποίων τα συστήματα συλλογής και επεξεργασίας των αστικών λυμάτων καθίστανται σύμφωνα προς την απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-565/10, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:476), κατά το πέρας της εξεταζομένης περιόδου, σε σχέση με τον αριθμό ισοδυνάμου πληθυσμού των οικισμών που δεν διαθέτουν τέτοια συστήματα την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης.
- 3) Υποχρεώνει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει κατ' αποκοπή ποσό ύψους 25 εκατομμυρίων ευρώ.
- 4) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 221 της 10.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Tatabányai Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Éva Nothartová κατά Sámson József Boldizsár

(Υπόθεση C-306/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Διεθνής δικαιοδοσία — Ειδικές δικαιοδοσίες — Άρθρο 8, σημείο 3 — Ανταγωγή απορρέουσα ή μη απορρέουσα από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η αγωγή)

(2018/C 259/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Tatabányai Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Éva Nothartová

κατά

Sámson József Boldizsár

Διατακτικό

Το άρθρο 8, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται, σε μη αποκλειστική βάση, σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο, που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση προβαλλόμενης προσβολής των δικαιωμάτων της προσωπικότητας του ενάγοντος λόγω λήψεων φωτογραφιών και εγγραφών βίντεο που πραγματοποιήθηκαν εν αγνοία του, επιλαμβάνεται ανταγωγής του εναγομένου με αίτημα την καταβολή αποζημιώσεως λόγω αδικοπρακτικής ή οιονεί αδικοπρακτικής ευθύνης του ενάγοντος, μεταξύ άλλων, εξαιτίας περιορισμού της διανοητικής δημιουργίας του εναγομένου, ο οποίος αποτελεί αντικείμενο της αγωγής, όταν η εξέταση της ανταγωγής αυτής απαιτεί την εκ μέρους του ως άνω δικαστηρίου εκτίμηση της νομιμότητας των πράξεων στις οποίες ο ενάγων στηρίζει τις αξιώσεις του.

(¹) EE C 269 της 14.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neli Valcheva κατά Γεωργίου Μπαμπανάρακη

(Υπόθεση C-335/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας» — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', και άρθρο 2, σημεία 7 και 10 — Δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας των παππούδων και γιαγιάδων]

(2018/C 259/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Neli Valcheva

κατά

Γεωργίου Μπαμπανάρακη

Διατακτικό

Η έννοια του «δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας» του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', και του άρθρου 2, σημεία 7 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, πρέπει να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας των παππούδων και των γιαγιάδων με τα εγγόνια τους.

(¹) EE C 269 της 14.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 — Irit Azoulay κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-390/17 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Σχολικό επίδομα — Άρνηση επιστροφής σχολικών εξόδων — Άρθρο 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2018/C 259/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Deneys και E. Taneva)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Irit Azoulay, τον Andrew Boreham, τη Mirja Bouchard και τον Darren Neville στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2018 — L'Oréal κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Guinot SAS

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-519/17 P και C-522/17 P έως C-525/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αιτήσεις καταχωρίσεως λεκτικών σημάτων MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO και MASTER DRAMA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα MASTERS COLORS PARIS — Απόρριψη των αιτήσεων καταχωρίσεως — Ανεπαρκής αιτιολογία — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον δικαστή)

(2018/C 259/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: L'Oréal (εκπρόσωποι: T. de Haan, δικηγόρος, P. Péters, advocaat)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: Δ. Μπότης και D. Hanf), Guinot (εκπρόσωπος: A. Sion, avocate)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναιρεί τις διατάξεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Ιουνίου 2017, L'Oréal κατά EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE) (T-181/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:447), L'Oréal κατά EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY) (T-179/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:445), L'Oréal κατά EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE) (T-180/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:451), L'Oréal κατά EUIPO — Guinot (MASTER DUO) (T-182/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:448), και L'Oréal κατά EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA) (T-183/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:449).
- 2) Αναπέμπει τις υποθέσεις T-181/16, T-179/16, T-180/16, T-182/16 και T-183/16 στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 424 της 11.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Landesgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Claudia Wegener κατά Royal Air Maroc SA

(Υπόθεση C-537/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «πτήσεως με άμεση ανταπόκριση» — Πτήση με αναχώρηση από αερολιμένα στο έδαφος κράτους μέλους, άμεση ανταπόκριση σε αερολιμένα στο έδαφος τρίτου κράτους και τελικό προορισμό άλλον αερολιμένα αυτού του τρίτου κράτους]

(2018/C 259/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Claudia Wegener

κατά

Royal Air Maroc SA

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται σε μεταφορά επιβάτη η οποία πραγματοποιείται βάσει ενιαίας κρατήσεως και περιλαμβάνει, μεταξύ της αναχωρήσεως από αερολιμένα στο έδαφος κράτους μέλους και της αφίξεως σε αερολιμένα στο έδαφος τρίτου κράτους, προγραμματισμένη ενδιάμεση στάση εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αλλαγή αεροσκάφους.

⁽¹⁾ EE C 424 της 11.12.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 29 Ιανουαρίου 2018 — Mijo Mestrovic

(Υπόθεση C-50/18)

(2018/C 259/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Mijo Mestrovic

Καθής αρχή: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Παρεμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾, και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυννοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως η περίπτωση κατά την οποία ο άμεσος εργοδότης δεν θέτει τα έγγραφα μισθοδοσίας στη διάθεση του έμμεσου εργοδότη, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;

2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Αυστρία) την 1η Φεβρουαρίου 2018 — Zoran Maksimovic**

(Υπόθεση C-64/18)

(2018/C 259/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Zoran Maksimovic

Καθής αρχή: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Παραμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾, και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως η περίπτωση κατά την οποία ο άμεσος εργοδότης δεν θέτει τα έγγραφα μισθοδοσίας στη διάθεση του έμμεσου εργοδότη, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;

2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Φεβρουαρίου 2018 η Cotécnica, S.C.C.L. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 20 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-465/16, Cotécnica κατά EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)

(Υπόθεση C-73/18 P)

(2018/C 259/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Cotécnica, S.C.C.L. (εκπρόσωποι: J. C. Erdozain López, J. Galán López και L. Montoya Terán, abogados).

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Visán Industrias Zootécnicas.

Με διάταξη της 7ης Ιουνίου 2018, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσης ως προδήλως αβάσιμη και καταδίκασε την Cotécnica, S.C.C.L. στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 22 Φεβρουαρίου 2018 — Humbert Jörg Köfler κ.λπ.

(Υπόθεση C-140/18)

(2018/C 259/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Καθής αρχή: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Παραμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾, και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυννοιακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως η περίπτωση κατά την οποία ο άμεσος εργοδότης δεν θέτει τα έγγραφα μισθοδοσίας στη διάθεση του έμμεσου εργοδότη, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυννοιακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;

3) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχει το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα, ο οποίος, όσον αφορά διοικητικές παραβάσεις διαπραχθείσες εξ αμελείας, προβλέπει, άνευ περιορισμού, υψηλές χρηματικές κυρώσεις και, σε περίπτωση μη καταβολής τους, πολυετείς στερητικές της ελευθερίας ποινές;

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2014, L 159, σ. 11.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Αυστρία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Humbert Jörg Köfler**

(Υπόθεση C-146/18)

(2018/C 259/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Humbert Jörg Köfler

Καθής αρχή: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Παραμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 47 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει ότι η συνεισφορά στα δικαστικά έξοδα για τη δίκη επί προσφυγής ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου ανέρχεται υποχρεωτικώς στο 20 % της επιβληθείσας κυρώσεως;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Αυστρία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Humbert Jörg Köfler κ.λπ.**

(Υπόθεση C-148/18)

(2018/C 259/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Καθής αρχή: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Παραμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικό κανόνα ο οποίος, όσον αφορά διοικητικές παραβάσεις διαπραχθείσες εξ αμελείας, προβλέπει, άνευ περιορισμού, υψηλές χρηματικές κυρώσεις, ιδίως δε υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, και, σε περίπτωση μη καταβολής τους, πολυετείς στερητικές της ελευθερίας ποινές;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Sopocie (Πολωνία) στις
26 Μαρτίου 2018 — H.W.**

(Υπόθεση C-214/18)

(2018/C 259/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Sopocie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: H.W.

Μετέχοντες στη διαδικασία: PSM «K» w G., Aleksandra Treder, δικαστική επιμελήτρια του Sąd Rejonowy w Sopocie

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι αποδεκτή η άποψη ότι τα τέλη εκτελέσεως που χρεώνουν οι δικαστικοί επιμελητές περιλαμβάνουν τον φόρο προστιθέμενης αξίας, υπό το πρίσμα του συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, ειδικότερα των άρθρων 1, 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ', και 73 σε συνδυασμό με 78, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', αυτής, καθώς και της συνακόλουθης αρχής της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας, ως γενικής αρχής του ενωσιακού δικαίου –με βάση το γράμμα του άρθρου 29α, παράγραφος 1, και 6, σημείο 1, του νόμου περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών, της 11ης Μαρτίου 2004 (ενοποιημένη απόδοση Dz.U. [επίσημη εφημερίδα της Πολωνικής Δημοκρατίας] 2017, σημείο 1221, με τροποποιήσεις, σε συνδυασμό με τα άρθρα 49, παράγραφος 1, 35 και 63, παράγραφος 4, του νόμου περί δικαστικών επιμελητών και αναγκαστικής εκτελέσεως, της 29ης Αυγούστου 1997 (ενοποιημένη απόδοση Dz.U. 2017, σημείο 1277, με τροποποιήσεις);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

2) Είναι αποδεκτή υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, ως γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης η άποψη ότι ο δικαστικός επιμελητής, ο οποίος είναι υπόχρεος για καταβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας στο πλαίσιο των μέτρων εκτελέσεως, διαθέτει όντως τα έννομα μέσα για να συμμορφωθεί δεόντως προς τη φορολογική υποχρέωσή του, αν γίνει δεκτό ότι τα τέλη εκτελέσεως που χρεώνονται βάσει του νόμου περί δικαστικών επιμελητών και αναγκαστικής εκτελέσεως περιλαμβάνουν το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις
16 Απριλίου 2018 — Kamil Dziubak, Justyna Dziubak κατά Raiffeisen Bank Polska SA**

(Υπόθεση C-260/18)

(2018/C 259/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Εναγομένη: Raiffeisen Bank Polska SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν η διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα ορισμένων συμβατικών ρητρών που διέπουν τον τρόπο εκπληρώσεως των παροχών από τα μέρη οδηγεί σε ακυρότητα ολόκληρης της συμβάσεως εις βάρος του καταναλωτή, τα κενά της συμβάσεως δύνανται να καλυφθούν, όχι διά της εφαρμογής διατάξεων ενδοτικού δικαίου, που αντικαθιστούν άμεσα την καταχρηστική ρήτρα, αλλά δια της εφαρμογής διατάξεων του εσωτερικού δικαίου που καθορίζουν τις έννομες συνέπειες που αναπτύσσει μια δικαιοπραξία βάσει και των αρχών της επεικειάς (της κοινωνικής συμβιώσεως) ή των συναλλακτικών ηθών;
- 2) Πρέπει ενδεχομένως να καθορίζονται οι συνέπειες της ακυρότητας ολόκληρης της συμβάσεως για τον καταναλωτή βάσει των περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη σύναψή της ή βάσει των περιστάσεων που συντρέχουν κατά τον χρόνο που ανέκυψε η ένδικη διαφορά μεταξύ των μερών ως προς την εγκυρότητα της οικείας ρήτρας (επίκληση του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας αυτής από τον καταναλωτή), και ποια σημασία πρέπει να προσδοθεί στην άποψη του καταναλωτή κατά την πορεία μιας τέτοιας ένδικης διαφοράς;
- 3) Δύνανται να εξακολουθήσουν να ισχύουν συμβατικοί όροι που συνιστούν καταχρηστικές ρήτρες υπό την έννοια της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, εφόσον η διατήρησή τους θα ήταν, κατά τον χρόνο της δικαστικής διαγνώσεως της διαφοράς, αντικειμενικά επωφελής για τον καταναλωτή;
- 4) Επιτρέπεται, υπό το πρίσμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, να οδηγήσει η διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών, που ρυθμίζουν το ύψος της παροχής και τον τρόπο εκπληρώσεώς της από τα μέρη, σε μια κατάσταση στην οποία η έννομη σχέση, όπως διαμορφώνεται από τη σύμβαση μετά την απαλοιφή των καταχρηστικών ρητρών, να μην ανταποκρίνεται πλέον στη βούληση των μερών ως προς την κύρια παροχή; Επιτρέπεται, ιδίως, παρά τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας συμβατικής ρήτρας να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται άλλοι συμβατικοί όροι που δεν κρίθηκαν καταχρηστικοί, οι οποίοι διέπουν την κύρια υποχρέωση παροχής του καταναλωτή και οι οποίοι κατά τη συμφωνία των μερών (όπως αποτυπώθηκε στη σύμβαση) είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένοι από πλευράς περιεχομένου με τη ρήτρα που αμφισβητείται από τον καταναλωτή;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Απριλίου 2018 η Σλοβακική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 5 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dönera zdravotná poisťovňa κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι:

Ανααιρεσείουσα: Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Ricziová)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Dönera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa a.s., Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dönera zdravotná poisťovňa a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή της Dönera zdravotná poisťovňa a.s.·

- να απορρίψει την προσφυγή της Dõvera zdravotná poisťovňa a s. ως αβάσιμη, και
- να καταδικάσει τη Dõvera zdravotná poisťovňa a.s. και την l'Union zdravotná poisťovňa a.s. στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικός, για την περίπτωση που το Δικαστήριο ήθελε κρίνει ότι δεν διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς, η Σλοβακική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-216/15, Dõvera zdravotná poisťovňa a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή της Dõvera zdravotná poisťovňa a.s.·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της διαφοράς, και
- να επιφυλαχθεί επί των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως, η Σλοβακική Δημοκρατία προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι δικαιολογούν την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου:

1. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ανατρέσεως, η Σλοβακική Δημοκρατία προβάλλει ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τις αρμοδιότητές του στον τομέα του δικαστικού ελέγχου των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε θέματα κρατικών ενισχύσεων. Η σχετική πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σαφής και, κατά τη Σλοβακική Δημοκρατία, δεν έγινε σεβαστή στην περίπτωση αυτή. Η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν σεβάστηκε την ευρεία διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε σχέση με πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις και δεν απέδειξε την ύπαρξη προδήλως εσφαλμένης εκτιμήσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά αντικατέστησε απλώς την εκτίμηση της Επιτροπής με την εντελώς αντίθετη δική του εκτίμηση, υπερβαίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις εξουσίες ελέγχου που διαθέτει.
2. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ανατρέσεως, η Σλοβακική Δημοκρατία προβάλλει ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, από δύο απόψεις, τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον προέβη σε θεμελιωδώς ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις που προκύπτουν σαφώς από τα έγγραφα του φακέλου της υποθέσεως. Η προβαλλόμενη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων αφορά, αφενός, το στοιχείο του πλουτισμού και, αφετέρου, το στοιχείο του ανταγωνισμού στο σλοβακικό σύστημα υποχρεωτικής ασφαλίσεως υγείας.
3. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ανατρέσεως, η Σλοβακική Δημοκρατία προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον νομικό χαρακτηρισμό του σλοβακικού συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως υγείας, παραβαίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν συνάδει με την προγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τα συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο (i) εξέδωσε απόφαση αντίθετη προς προγενέστερες αποφάσεις του Δικαστηρίου σε ανάλογες υποθέσεις· (ii) εξέδωσε απόφαση σύμφωνη με προγενέστερες αποφάσεις του Δικαστηρίου σε διαφορετικές υποθέσεις και (iii) δεν τήρησε τη θεμελιώδη αρχή που καθιερώθηκε σε προγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία ο χαρακτηρισμός συγκεκριμένου συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως εξαρτάται από τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά του.
4. Τέλος, στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ανατρέσεως, η Σλοβακική Δημοκρατία διατείνεται ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως πάσχει διάφορα ελαττώματα τα οποία δικαιολογούν την αναίρεση αυτής από το Δικαστήριο. Ειδικότερα, (i) το Γενικό Δικαστήριο δεν επεξήγησε ορισμένα από τα συμπεράσματα και τις προσεγγίσεις του (επιπλέον, καθοριστικής σημασίας)· (ii) η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως είναι, από διάφορες απόψεις, ανακόλουθη και το Γενικό Δικαστήριο αντιφάσκει στην ίδια αιτιολογία και (iii) στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα σχετικά επιχειρήματα της Επιτροπής και της Σλοβακικής Δημοκρατίας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 36 σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 20 Απριλίου 2018 — SIA «Kuršu zeme»

(Υπόθεση C-273/18)

(2018/C 259/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: SIA «Kuršu zeme»

Αναρρεσίβλητη: Valsts ierēnumu dienests

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιτίθεται στην απαγόρευση της εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών, όταν η εν λόγω απαγόρευση βασίζεται αποκλειστικώς στη συνειδητή συμμετοχή του υποκείμενου στον φόρο στη διενέργεια εικονικών πράξεων, χωρίς όμως να διευκρινίζεται με ποιον τρόπο οι συγκεκριμένες πράξεις προκαλούν ζημία στο δημόσιο ταμείο, λόγω μη πληρωμής του φόρου προστιθέμενης αξίας ή λόγω αδικαιολόγητης υποβολής αιτήσεως περί επιστροφής του εν λόγω φόρου, συγκριτικά με την περίπτωση κατά την οποία οι πράξεις αυτές θα είχαν διενεργηθεί σύμφωνα με τις πραγματικές τους περιστάσεις;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Πορτογαλία) στις 24 Απριλίου 2018 — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda κατά Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Υπόθεση C-277/18)

(2018/C 259/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda

Καθής: Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο —και ιδίως με την οδηγία 2001/95/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, με τα άρθρα 28 και 30 ΣΛΕΕ (όπως παρατίθενται στην εν λόγω οδηγία) και με την οδηγία 87/357/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1987 — εθνική ρύθμιση, την οποία καθιερώνει στην Πορτογαλία το Decreto-Lei n.º 69/2005, de 17 de março (νομοθετικό διάταγμα 69/2005, της 17ης Μαρτίου 2005) και το Decreto-Lei n.º 150/90 de 10 de maio (νομοθετικό διάταγμα 150/90, της 10ης Μαΐου 1990), η οποία απαγορεύει, όχι μόνο την διάθεση στο εμπόριο προϊόντων δυνάμεων να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, λόγω ενδεχόμενης συγχύσεώς τους με τρόφιμα, αλλά και τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων επίσης τα οποία, επειδή λόγω της όψεώς τους υπάρχει ενδεχόμενο συγχύσεώς τους με άλλα προϊόντα (ειδικότερα παιχνίδια), μπορούν, στο πλαίσιο της συνήθους ή ευλόγως προβλέψιμης χρήσεώς τους, να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, ιδίως δε των παιδιών;

- 2) Αντιτίθενται τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως η οποία απαγορεύει τη διάθεση στο εμπόριο εντός της εθνικής επικράτειας όχι μόνο προϊόντων, ως προς τα οποία υπάρχει ενδεχόμενο συγχύσεώς τους με είδη διατροφής, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της προμνησθείσας κοινοτικής οδηγίας, αλλά και άλλων επίσης προϊόντων των οποίων η εμφάνιση μπορεί να παρακινήσει τους καταναλωτές σε χρήση διαφορετική από εκείνη για την οποία σχεδιάστηκαν, ακόμη και αν δεν είναι επικίνδυνα παρασκευάσματα κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 1999/45/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 11, σ. 4

⁽²⁾ Οδηγία 87/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1987, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τα προϊόντα που, επειδή δεν εμφανίζονται υπό την πραγματική τους μορφή, θέτουν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια των καταναλωτών (ΕΕ L 192, σ. 49).

⁽³⁾ Οδηγία 1999/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων (ΕΕ L 200, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 24 Απριλίου 2018 — Manuel Jorge Sequeira Mesquita κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-278/18)

(2018/C 259/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Εφεσίβλητο: Fazenda Pública

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με την απαλλαγή των πράξεων μισθώσεως ακινήτων, την έννοια ότι η απαλλαγή αυτή έχει εφαρμογή σε σύμβαση παραχωρήσεως της γεωργικής εκμεταλλεύσεως αγροτικών ακινήτων αποτελούμενων από αμπελώνες σε εταιρία της οποίας το εταιρικό αντικείμενο είναι η δραστηριότητα γεωργικής εκμεταλλεύσεως, σύμβαση συναφθείσα για περίοδο ενός έτους, ανανεώσιμη αυτομάτως για περιόδους της αυτής διάρκειας, έναντι μισθώματος καταβαλλόμενου στο τέλος εκάστου έτους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 24 Απριλίου 2018 — Magdalena Molina Rodríguez κατά Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Υπόθεση C-279/18)

(2018/C 259/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Magdalena Molina Rodríguez

Καθού: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η απαγόρευση της έμμεσης διακρίσεως λόγω φύλου την οποία θεσπίζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/[ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978,], περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως⁽¹⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη όπως το άρθρο 215, παράγραφος 1, σημείο 3, του Ley General de la Seguridad Social [Γενικού Νόμου περί Κοινωνικής Ασφαλίσεως] (που εγκρίθηκε με το Real Decreto Legislativo 1/1994 [Βασιλικό Νομοθετικό Διάταγμα 1/1994]), το οποίο, όπως τροποποιήθηκε με το Real Decreto Ley 5/2013 [Πράξη νομοθετικού περιεχομένου 5/2013], της 15ης Μαρτίου 2013, προβλέπει νέα προϋπόθεση – τη μη υπέρβαση ορισμένου ύψους οικογενειακών εισοδημάτων– για τη χορήγηση του επιδόματος ανεργίας για εργαζομένους άνω των 55 ετών, όταν τούτο εισάγει σημαντικά μεγαλύτερο περιορισμό όσον αφορά την πρόσβαση στο εν λόγω επίδομα για τις γυναίκες δυνητικές δικαιούχους (σε σύγκριση με τους άνδρες), όπως αποδεικνύουν τα προσκομισθέντα στατιστικά στοιχεία;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Απριλίου 2018 η Repower AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 21 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-727/16, Repower κατά EUIPO

(Υπόθεση C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Repower AG (εκπρόσωποι: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, V. Kling, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, repowermap.org

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει το πρώτο σημείο του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 2018, στην υπόθεση T-727/16, στο μέτρο που με αυτό απορρίφθηκε η προσφυγή·
- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Αυγούστου 2016 [υπόθεση R 2311/2014-5 (REV)]·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Δεν επιτρεπόταν στο EUIPO να αντικαταστήσει την αιτιολογία της ανακλήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Το EUIPO μετέβαλε το αντικείμενο της διαφοράς και προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως, όπως επίσης παρέβη την υποχρέωση ασκήσεως της διακριτικής του ευχέρειας.
2. Η γενική αρχή του δικαίου δυνάμει της οποίας επιτρέπεται η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξεως δεν ήταν εφαρμοστέα εν προκειμένω. Η νομοθεσία δεν πάσχει κενό δικαίου. Οι διατάξεις των άρθρων 80 και 83 του κανονισμού 207/2009 συνιστούν lex specialis.
3. Δυνάμει του άρθρου 83 του κανονισμού 207/2009, η νυν αναιρεσείουσα δεν έφερε το βάρος να αποδείξει ότι δεν υφίσταται αρχή ανακλήσεως των παράνομων διοικητικών πράξεων στα κράτη μέλη.

4. Ακόμα και αν η γενική αυτή αρχή τυγχάνει εφαρμογής στον τομέα του δικαίου των σημάτων, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για πλήρη ανάκληση λόγω της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
5. Η απόφαση του τμήματος προσφυγών ενέχει σοβαρή πλημμέλεια λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Almería (Ισπανία) στις
25 Απριλίου 2018 — Liliana Beatriz Moya Privitello και Sergio Daniel Martín Durán κατά Cajas
Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito**

(Υπόθεση C-283/18)

(2018/C 259/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Almería

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Liliana Beatriz Moya Privitello και Sergio Daniel Martín Durán

Εφεσίβλητη: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει η χρήση, κατά τη σύναψη συμβάσεως μακροπρόθεσμου ενυπόθηκου δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, ενός δείκτη αναφοράς μεταξύ αυτών που υφίστανται στην αγορά και ο οποίος έχει αποτελέσει αντικείμενο επίσημης δημοσιεύσεως από την Banco de España (Τράπεζα της Ισπανίας) τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου από απόψεως διαφάνειας, ιδίως εάν έχουν χρησιμοποιηθεί οι δείκτες που ρητώς επιτρέπονται από την ειδική νομοθεσία, εάν η εν λόγω νομοθεσία επιτρέπει στα μέρη την επιλογή του δείκτη και η εν λόγω Τράπεζα επέλεξε έναν από τους δείκτες αυτούς χωρίς να ενημερώσει τους πελάτες για την ύπαρξη άλλων εφαρμόσιμων δεικτών πιο ευνοϊκών για τον καταναλωτή;
- 2) Μπορεί, εφόσον η εν λόγω ρύθμιση επιτρέπει την επιλογή του εφαρμοστέου δείκτη αναφοράς μεταξύ των προβλεπόμενων δεικτών, μια εθνική ρύθμιση όπως είναι η εφαρμοστέα στην κύρια δίκη (ήτοι, μεταξύ άλλων και κατά κύριο λόγο, η Orden de 5 mayo de 1994, sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios [υπουργική απόφαση της 5ης Μαΐου 1994 περί διαφάνειας των χρηματοδοτικών όρων των ενυπόθηκων δανείων], η Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios [υπουργική απόφαση EHA/2899/2011, της 28ης Οκτωβρίου 2011, περί διαφάνειας και προστασίας του χρήστη τραπεζικών υπηρεσιών], η Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos [εγκύκλιος 5/2012, της 27ης Ιουνίου 2012, της Τράπεζας της Ισπανίας, προς τα πιστωτικά ιδρύματα και τους παρέχοντες υπηρεσίες πληρωμών, περί διαφάνειας των τραπεζικών υπηρεσιών και ευθύνης κατά τη χορήγηση δανείων], κατ' εφαρμογήν του Ley 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito [νόμου 10/2014, της 26ης Ιουνίου 2014, περί οργάνωσης, εποπτείας και φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων], ή του προγενέστερου άρθρου 48 του Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito [νόμου 26/1988, της 29ης Ιουλίου 1988, περί του νομικού καθεστώτος και ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων] να θεωρηθεί «νομοθετική ή κανονιστική διάταξη αναγκαστικού δικαίου» κατά τη σύναψη μακροπρόθεσμων ενυπόθηκων δανείων με κυμαινόμενο επιτόκιο, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 26 Απριλίου 2018 — Grup Servicii Petroliere SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-291/18)

(2018/C 259/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Grup Servicii Petroliere SA

Εφεσίβλητες: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 148, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, την έννοια ότι η απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας έχει εφαρμογή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στην παράδοση αυτοανυψούμενων εξεδρών υποθαλάσσιας γεωτρήσεως, ήτοι ότι η αυτοανυψούμενη εξέδρα υποθαλάσσιας γεωτρήσεως εμπίπτει στην έννοια του «πλοίου» κατά τον προμνησθέντα κανόνα του δικαίου της Ένωσης, καθόσον ο εν λόγω κανόνας ρυθμίζει, βάσει του τίτλου του κεφαλαίου 7 της ίδιας οδηγίας, «απαλλαγές συνδεδεμένες με τις διεθνείς μεταφορές»;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 148, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK, την έννοια ότι βασική προϋπόθεση για την εφαρμογή της απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας επί αυτοανυψούμενης εξέδρας υποθαλάσσιας γεωτρήσεως, η οποία κατά τη χρήση της (στο πλαίσιο εμπορικής/βιομηχανικής δραστηριότητας) έχει πλεύσει και σε ανοικτή θάλασσα, αποτελεί η παραμονή της σε πραγματική κίνηση, δηλαδή η πλεύση και η μετακίνησή της από ένα θαλάσσιο σημείο σε άλλο για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο εκείνου κατά το οποίο παραμένει ακίνητη λόγω της δραστηριότητας υποθαλάσσιας γεωτρήσεως, ήτοι ότι η δραστηριότητα ναυσιπλοΐας πρέπει να υπερτερεί όντως της δραστηριότητας γεωτρήσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 26 Απριλίου 2018 — Sindicato Nacional de CCOO de Galicia κατά Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

(Υπόθεση C-293/18)

(2018/C 259/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sindicato Nacional de CCOO de Galicia

Εναγόμενοι: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η οποία οδήγησε στη θέσπιση της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾, οι εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 20 του Ley 14/[2011], de 1 de junio, de la Ciencia, [la] Tecnología y la Innovación [νόμου 14/2011, της 1ης Ιουνίου, για την επιστήμη, την τεχνολογία και την καινοτομία];
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ως συνθήκη εργασίας υπό την έννοια της ρήτρας 4 της συμφωνίας-πλαίσου η αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικών απαντήσεων: πρέπει να θεωρηθεί η λύση της συμβάσεως εργασίας εργαζομένου που προσλαμβάνεται δυνάμει του Ley 14/[2011], de 1 de junio, de la Ciencia, [la] Tecnología y la Innovación συγκρίσιμη με τη λύση συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενικούς λόγους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 52 του εργατικού κώδικα;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως [στο τρίτο ερώτημα], υφίσταται νόμιμη αιτία που να δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείριση των δύο περιπτώσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação do Porto (Πορτογαλία) στις 30 Απριλίου 2018 — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA κατά Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

(Υπόθεση C-295/18)

(2018/C 259/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA

Εφεσίβλητες: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 2007/64/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της, όπως ορίζεται από το εν λόγω άρθρο, η εκτέλεση εντολής πληρωμής με άμεση χρέωση λογαριασμού, που έχει εκδοθεί από τρίτον και αφορά λογαριασμό του οποίου δεν είναι δικαιούχος, όταν ο δικαιούχος του λογαριασμού αυτού δεν έχει συνάψει με το πιστωτικό ίδρυμα ούτε σύμβαση παροχής υπηρεσιών πληρωμών για μεμονωμένη πράξη πληρωμής ούτε σύμβαση-πλαίσιο για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και υπό τις συνθήκες αυτές, μπορεί να θεωρηθεί ότι ο ως άνω δικαιούχος του λογαριασμού είναι «χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών» κατά το άρθρο 58 της προαναφερθείσας οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK (ΕΕ 2007, L 319, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 9 Μαΐου 2018 —
Terre wallonne ASBL κατά Région wallonne**

(Υπόθεση C-321/18)

(2018/C 259/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Terre wallonne ASBL

Καθή: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί η απόφαση με την οποία όργανο κράτους μέλους καθορίζει τους στόχους διατήρησης για το δίκτυο Natura 2000, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας⁽¹⁾, σχέδιο ή πρόγραμμα κατά την έννοια της οδηγίας 2001/42/ΕΚ σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων⁽²⁾ και, ειδικότερα, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', ή κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να υποβληθεί μια τέτοια απόφαση σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με την οδηγία 2001/42/ΕΚ παρά το γεγονός ότι μια τέτοια εκτίμηση επιπτώσεων δεν απαιτείται δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ βάσει της οποίας εξεδόθη η απόφαση αυτή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 206, σ. 7.

⁽²⁾ Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30).

Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Μαΐου 2018 οι Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA και Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 15 Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-211/16, Caviro Distillerie κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-345/18 P)

(2018/C 259/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA και Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (εκπρόσωπος: R. MacLean, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον αυτό υπέπεσε σε πλάνη υποκαθιστώντας, εσφαλμένα, το δικό του σκεπτικό στο δικό τους κατά την αξιολόγηση του δεύτερου λόγου που προέβαλαν·
- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου διότι αυτό προδήλως παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του όσον αφορά την εξέλιξη και την τελική κατάσταση του μεριδίου αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής·

- να κάνει δεκτό τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά την εσφαλμένη εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την κατάσταση των μεριδίων αγοράς και να αποφανθεί το ίδιο το Δικαστήριο επί του συγκεκριμένου λόγου, εκδίδοντας οριστική απόφαση·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί δεόντως επί του συγκεκριμένου λόγου·
- να κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ⁽¹⁾, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα συμπεράσματά της περί υλικής βλάβης·
- να κρίνει ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκώς και αντιφατικώς αιτιολογημένη· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσειουσών, τόσο στην κατ' αναίρεση όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τρεις λόγους αναιρέσεως. Και οι τρεις λόγοι αναιρέσεως αφορούν τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Εν συνόψει, οι τρεις λόγοι αναιρέσεως που προβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι εξής:

- 1) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον υποκατέστησε το δικό του σκεπτικό στο σκεπτικό της Επιτροπής κατά την εκτίμηση της σημασίας της μείωσης του μεριδίου αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, τόσο ως σχετική όσο και ως απόλυτη τιμή, και/ή προδήλως παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του όσον αφορά τα μερίδια αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα συμπεράσματά της περί υλικής βλάβης.
- 3) Το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε δεόντως την απόφασή του επί του συγκεκριμένου ζητήματος, διότι δεν κατέστησε σαφές γιατί η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εκτίμηση του μεριδίου αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής δεν δικαιολογούσε την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπως ζητείτο από τις αναιρεσείουσες. Επιπροσθέτως, η αιτιολογία της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντιφατική, δεδομένου ότι ενώ το εν λόγω δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πλάνη κατά την εκτίμηση του μεριδίου αγοράς του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, τελικώς απεφάνθη υπέρ του κύρους της πράξεως της τελευταίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2018 — Spagnolli κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-568/16 και T-599/16) ⁽¹⁾

(«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Θάνατος συζύγου ο οποίος είναι υπάλληλος — Έλκοντες δικαιώματα εκ του αποθανόντος υπαλλήλου — Σύνταξη επιζώντων — Σύνταξη ορφανού — Αλλαγή θέσεως του επιζώντος συζύγου ο οποίος είναι υπάλληλος — Προσαρμογή του μισθού — Μέθοδος υπολογισμού των συντάξεων επιζώντος και ορφανού — Άρθρο 81α του ΚΥΚ — Πράξη τροποποίησης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Βλαπτική πράξη υπό την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ — Άρθρο 85 του ΚΥΚ — Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Προϋποθέσεις — Αξίωση αποκατάστασης της περιουσιακής ζημίας και καταβολής χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη»)

(2018/C 259/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Alberto Spagnolli (Πάρμα, Ιταλία), Francesco Spagnolli (Πάρμα), Maria Alice Spagnolli (Πάρμα) και Bianca Maria Elena Spagnolli (Πάρμα) (εκπρόσωποι: C. Cortese και B. Cortese, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και F. Simonetti)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή, βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα, στην υπόθεση T-568/16, την ακύρωση της τροποποιητικής πράξεως αριθ. 3 ΡΜΟ/04/LM/2015/ARES του Γραφείου «Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων» (ΡΜΟ) της Επιτροπής, της 6ης Φεβρουαρίου 2015, όπου αναγράφονται τα νέα ποσά των χορηγούμενων στους προσφεύγοντες-ενάγοντες συντάξεων επιζώντων και ορφανού, και στην υπόθεση T-599/16, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως ΡΜΟ/04/LM/2015/ARES/3406787 του ΡΜΟ, της 17ης Αυγούστου 2015, για την αναζήτηση των ποσών τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στους προσφεύγοντες-ενάγοντες για συντάξεις επιζώντων και ορφανού και, αφετέρου, την αποκατάσταση των ζημιών που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Στην υπόθεση T 568/16, απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Στην υπόθεση T-599/16, ακυρώνει την απόφαση ΡΜΟ/04/LM/2015/ARES/3406787 του Γραφείου «Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων» (ΡΜΟ) της Επιτροπής, της 17ης Αυγούστου 2015, για την αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στους προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω συντάξεων επιζώντων και ορφανού και απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε εκάστη των υποθέσεων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 111 της 29.3.2016 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό F-140/15 η οποία μεταφέρθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — OW κατά EASA

(Υπόθεση T-597/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Τοποθέτηση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Μετάθεση σε νέα θέση — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Δικαίωμα άμυνας — Κατάχρηση εξουσίας)

(2018/C 259/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: OW (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Manuhutu και A. Haug, στη συνέχεια A. Haug, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duroy, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης 2015/155/ED, της 20ής Ιουλίου 2015, με την οποία ο εκτελεστικός διευθυντής του EASA τοποθέτησε την προσφεύγουσα σε νέα θέση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την OW στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 296 της 16.8.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-27/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Sipral World κατά EUIPO — La Dolfina (DOLFINA)

(Υπόθεση T-882/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης DOLFINA — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 259/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sipral World, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: R. Almaraz Palmero και A. Ruo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas et D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: La Dolfina, SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 1897/2015-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ La Dolfina και Sipral World.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Sipral World, SL, στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Schmid κατά EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Υπόθεση T-72/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης έκπτωσης — Διεθνής καταχώριση με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα *Steirisches Kürbiskernöl* — Προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη — Άρθρο 15, άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 55, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18, άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Χρήση του ως σήματος}

(2018/C 259/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gabriele Schmid (Halbenrain, Αυστρία) (εκπρόσωπος: B. Kuchar, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Αυστρία) (εκπρόσωποι: I. Hödl και S. Schoeller, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 1768/2015-4), σχετικά με διαδικασία κήρυξης έκπτωσης μεταξύ της Gabriele Schmid και του Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 7ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 1768/2015-4).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα της Gabriele Schmid.
- 4) Το Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 104 της 3.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2018 — Cotécnica κατά EUIPO — Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA)

(Υπόθεση T-136/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης cotecnica MAXIMA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα MAXIM Alimento Superpremium — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 259/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cotécnica, SCCL (Bellpuig, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. C. Erdozain López, J. Galán López και J. - B. Devaureix, στη συνέχεια J. C. Erdozain López, J. Galán López και L. Montoya Terán, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mignini & Petrini SpA (Petrignano di Assisi, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Celluprica, F. Fischetti και F. De Bono, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 853/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Mignini & Petrini και Cotécnica.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Cotécnica, SCCL, φέρει, εκτός των δικαστικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υπεβλήθησαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Mignini & Petrini SpA.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2018 — Emcur κατά EUIPO — Emcure Pharmaceuticals (EMCURE)

(Υπόθεση T-165/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης EMCURE — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικό σήμα EMCUR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 259/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (Bad Ems, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Bröcker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Emcure Pharmaceuticals Ltd (Bhosari, Ινδία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 790/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems και Emcure Pharmaceutical.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 790/2016-2 ως προς τις υπηρεσίες των κλάσεων 42 και 44, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το EUIPO και η Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 129 της 24.4.2017.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2018 — Lion's Head Global Partners κατά EUIPO
(Υπόθεση T-294/17) (¹)**

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα Lion's Head — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης LION CAPITAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 207/2009 [γυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 259/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lion's Head Global Partners LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: R. Nöske, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Lion Capital LLP (Λονδίνο) (εκπρόσωποι: D. Rose και J. Warner, solicitors)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1478/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Lion Capital και Lion's Head Global Partners.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Lion's Head Global Partners LLP στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Winkler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-369/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Απόφαση που προσδιορίζει τον αριθμό των συντάξιμων ετών — Εύλογη προθεσμία — Δικαίωμα ακροάσεως — Ασφάλεια δικαίου — Ίση μεταχείριση — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ευθύνη — Υλική ζημία)

(2018/C 259/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bernd Winkler (Grange, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: A. Kässens, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, αφενός, για ακύρωση της αποφάσεως του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO) της Επιτροπής της 26ης Σεπτεμβρίου 2016, με την οποία καθορίζεται ο αριθμός των συντάξιμων ετών που συνυπολογίζονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν αιτήσεως μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει ο προσφεύγων πριν την εκ μέρους του ανάληψη υπηρεσίας στην Ένωση, και, αφετέρου, για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που διατείνεται ότι υπέστη ο προσφεύγων λόγω παρανομιών στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εξέταση της αιτήσεώς του μεταφοράς.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 249 της 31.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2018 — Fenyves κατά EUIPO (Blue)

(Υπόθεση T-375/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Blue — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]}

(2018/C 259/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: I. Monteiro Alves, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1974/2016-5), σχετικά με διαδικασία καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος Blue ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Klaudia Patricia Fenyes* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 256 της 7.8.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2018 — Luru κατά EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS)

(Υπόθεση T-456/17) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Djili soy original DS* — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα *DJILI* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)

(2018/C 259/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Victor Luru (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: P. Acsinte, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ibryam Dzhihangir (Silistra, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: C-R. Romițan, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Μαΐου 2017 (υπόθεση R 516/2011-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ V. Luru και I. Dzhihangir.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Εξετάζει την ένσταση απαραδέκτου μαζί με την ουσία της υπόθεσης.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει τον Victor Luru στα δικαστικά έξοδά του και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 4) Καταδικάζει τον Ibryam Dzhihangir στα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 309 της 18.9.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2018 — Grupo Bimbo κατά EUIPO — DF World of Spices (TAKIS FUEGO)

(Υπόθεση T-608/17) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2018/C 259/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Bimbo, SAB de CV (Πόλη του Μεξικού, Μεξικό) (εκπρόσωπος: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: DF World of Spices GmbH (Dissen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Ebert-Weidenfeller, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Ιουλίου 2017 (υπόθεση R 2300/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ DF World of Spices GmbH και Grupo Bimbo, SAB de CV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την Grupo Bimbo, SAB de CV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 369 της 30.10.2017.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — ABLV Bank κατά SRB

(Υπόθεση T-280/18)

(2018/C 259/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ABLV Bank AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωποι: O. Behrends, M. Kirchner και L. Feddern, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB) της 23ης Φεβρουαρίου 2018 καθόσον αυτές αφορούν την ίδια και τη θυγατρική της ABLV Bank Luxembourg, SA·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατρείς λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB δεν έχει αρμοδιότητα να εκδώσει απόφαση όσον αφορά την εκκαθάριση.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα της προσφεύγουσας, ανακοινώνοντας την επίσημη απόφασή του να μην εγκρίνει μέτρα εξυγίανσης.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα της προσφεύγουσας, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 (¹).
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα της προσφεύγουσας, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως της προσφεύγουσας και άλλα διαδικαστικά της δικαιώματα.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα της προσφεύγουσας να εκδοθεί επί της υποθέσεώς της δεόντως αιτιολογημένη απόφαση.

7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB δεν εξέτασε, ούτε εκτίμησε επιμελώς και αμερόληπτα όλες τις κρίσιμες πτυχές της υποθέσεως.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
10. Με τον δέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας καθώς και την επιχειρηματική της ελευθερία.
11. Με τον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή nemo auditor.
12. Με τον δωδέκατο λόγο προβάλλεται ότι το SRB υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας.
13. Με τον δέκατο τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε στα δικαιώματα της προσφεύγουσας από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή δεν διασφαλίστηκε η εξέταση της υποθέσεώς της από τα αρμόδια θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — ABLV Bank κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-281/18)

(2018/C 259/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ABLV Bank AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωποι: O. Behrends, M. Kirchner και L. Feddern, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) της 23ης Φεβρουαρίου 2018 κατά τις οποίες η ίδια και η ABLV Bank Luxembourg, SA βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δέκα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η εκτίμηση της ΕΚΤ σχετικά με το κριτήριο της «πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης» όσον αφορά την προσφεύγουσα είναι εσφαλμένη και ελαττωματική από πολλές απόψεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως και άλλα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα της προσφεύγουσας να εκδοθεί επί της υποθέσεώς της δέοντως αιτιολογημένη απόφαση.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ δεν εξέτασε, ούτε εκτίμησε επιμελώς και αμερόληπτα όλες τις κρίσιμες πτυχές της υποθέσεως.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας καθώς και την επιχειρηματική ελευθερία.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή nemo auditur.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας.
10. Με τον δέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή δεν διασφαλίστηκε η εξέταση της υποθέσεώς της από τα αρμόδια θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — Bernis κ.λπ. κατά SRB

(Υπόθεση T-282/18)

(2018/C 259/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ernests Bernis (Jurmala, Λεττονία), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Ρίγα, Λεττονία) και Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (εκπρόσωποι: O. Behrends, M. Kirchner και L. Feddern, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB) της 23ης Φεβρουαρίου 2018 καθόσον αυτές αφορούν τις ABLV Bank, AS και ABLV Bank Luxembourg, SA·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δεκατρείς λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB δεν έχει αρμοδιότητα να εκδώσει απόφαση όσον αφορά την εκκαθάριση.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα των προσφευγόντων, ανακοινώνοντας την επίσημη απόφασή του να μην εγκρίνει μέτρα εξυγίανσης.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα των προσφευγόντων, λόγω εσφαλμένης εκτίμησης κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 ⁽¹⁾.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα των προσφευγόντων, λόγω εσφαλμένης εκτίμησης κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως των προσφευγόντων και άλλα διαδικαστικά τους δικαιώματα.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα των προσφευγόντων να εκδοθεί επί της υποθέσεώς τους δεόντως αιτιολογημένη απόφαση.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB δεν εξέτασε, ούτε εκτίμησε επιμελώς και αμερόληπτα όλες τις κρίσιμες πτυχές της υποθέσεως.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

10. Με τον δέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας των προσφευγόντων καθώς και την επιχειρηματική τους ελευθερία.
11. Με τον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB παραβίασε την αρχή *nemo auditor*.
12. Με τον δωδέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας.
13. Με τον δέκατο τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το SRB προσέβαλε τα δικαιώματα των προσφευγόντων από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή δεν διασφαλίστηκε η εξέταση της υποθέσεως της ABLV Bank SA από τα αρμόδια θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010, (ΕΕ 2014 L 225, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2018 — Bernis κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-283/18)

(2018/C 259/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ernests Bernis (Jurmala, Λεττονία), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Ρίγα, Λεττονία) και Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (εκπρόσωποι: O. Behrends, M. Kirchner και L. Feddern, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της ΕΚΤ της 23ης Φεβρουαρίου 2018 κατά τις οποίες η ABLV Bank AS και η ABLV Bank Luxembourg, SA βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δέκα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η εκτίμηση της ΕΚΤ σχετικά με το κριτήριο της «πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης» όσον αφορά την ABLV Bank AS και τη θυγατρική της ABLV Bank Luxembourg, SA είναι εσφαλμένη και ελαττωματική από πολλές απόψεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως και άλλα διαδικαστικά δικαιώματα των προσφευγόντων.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα των προσφευγόντων να εκδοθεί επί της υποθέσεώς τους δέοντως αιτιολογημένη απόφαση.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ δεν εξέτασε, ούτε εκτίμησε επιμελώς και αμερόληπτα όλες τις κρίσιμες πτυχές της συγκεκριμένης υποθέσεως.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισεως.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας και την επιχειρηματική ελευθερία.

8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή *nemo auditur*.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ΕΚΤ υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας.
10. Με τον δέκατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος της ABLV Bank από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή δεν διασφαλίστηκε η εξέταση της υποθέσεώς της από τα αρμόδια θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2018 — Strabag Belgium κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-299/18)

(2018/C 259/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Strabag Belgium (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Schoups, K. Lemmens και M. Lahbib, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει (i) την απόφαση της 19ης Απριλίου 2018 που επιβεβαιώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2017, περί αναθέσεως της συμβάσεως-πλαισίου γενικών εργασιών για τα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες (πρόσκληση προς υποβολή προσφορών αριθ. 06/D20/2017/M036) σε πέντε άλλους υποψηφίους εκτός της Strabag Belgium και όχι στην τελευταία, καθώς και (ii) την έκθεση αναλύσεως των προσφορών (addendum) η οποία συντάχθηκε στις 26 Μαρτίου 2018 από την διορισμένη από τον αρμόδιο διατάκτη επιτροπή αξιολογήσεων·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένης της δικηγορικής αμοιβής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνον λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση:

- (i) του άρθρου 110, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/1929 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 286, σ. 1), ο οποίος προβλέπει ότι η Επιτροπή έχει την εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 210 για τις λεπτομέρειες που αφορούν τα κριτήρια αναθέσεως, συμπεριλαμβανομένης της πλέον συμφέρουσας από οικονομικής απόψεως προσφοράς·
- (ii) του άρθρου 151, το οποίο τροποποιήθηκε από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/2462 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2015, L 342, σ. 7), που προβλέπει τους εφαρμοστέους κανόνες για τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, καθώς και

- (iii) του άρθρου 102 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012, σχετικά με τις γενικές αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων στις δημόσιες συμβάσεις.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι ανωτέρω κανόνες παραβιάστηκαν καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση:

- (i) αναφέρει ότι κανένα από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν, είτε στις υποβληθείσες προσφορές είτε στις συμπληρωματικές επεξηγήσεις που ζητήθηκαν στην συνέχεια, δεν καθιστά δυνατό να υποστηριχθεί ότι η προσφορά μίας εκ των αναδόχων εταιριών είναι ασυνήθιστα χαμηλή βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας, και
- (ii) παρουσιάζει την προαναφερθείσα προσφορά ως τη χαμηλότερη νομότυπη προσφορά χωρίς επαρκή αιτιολόγηση, ενώ η εν λόγω προσφορά δεν αποτελεί προδήλως τη χαμηλότερη νομότυπη προσφορά, περιλαμβάνει τιμές ασυνήθιστα χαμηλές, και συνεπώς πρέπει να κριθεί παράτυπη και να απορριφθεί κατόπιν πιο συγκεκριμένης και εκτενέστερης εξέτασής της από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2018 — MLPS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-304/18)

(2018/C 259/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Gibaud, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει και να αποφανθεί επί της παραλείψεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία παρανόμως δεν συνέχισε την εξέταση της από 21 Δεκεμβρίου 2017 καταγγελίας της ενώσεως Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS)·
- να ακυρώσει άνευ ετέρου την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Μαρτίου 2018, περί αρνήσεώς της να συνεχίσει την εξέταση της από 21 Δεκεμβρίου 2017 καταγγελίας της ενώσεως Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS)·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων όπως ο νόμος ορίζει.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένα κρίθηκε ότι τα γαλλικά καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης μπορούν να χαρακτηριστούν ως «εκ του νόμου προβλεπόμενα καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης», ενώ σε καμία περίπτωση δεν είναι καθεστώτα που αφορούν το σύνολο του πληθυσμού, ή έστω το σύνολο των ενεργών πολιτών, αλλά καθεστώτα στα οποία εντάσσονται οι εργαζόμενοι ανάλογα με την επαγγελματική τους ιδιότητα, και επί των οποίων συνεπώς πρέπει να εφαρμόστούν οι οδηγίες 92/49/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ομοιόμορφης ερμηνείας, στο μέτρο που η Γαλλία βρίσκεται σε κατάσταση απολύτως όμοια με εκείνη της Σλοβακίας, επί της οποίας το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «η δραστηριότητα παροχής υποχρεωτικής ασφαλίσεως υγείας στη Σλοβακία παρουσιάζει, λαμβάνοντας υπόψη τον κερδοσκοπικό σκοπό που επιδιώκεται από τις εταιρίες ασφαλίσεως υγείας και την ύπαρξη έντονου ανταγωνισμού ως προς την ποιότητα και την προσφορά των υπηρεσιών, οικονομικό χαρακτήρα» (απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2018, Dönera zdravní na poist'ovňa κατά Επιτροπής, T-216/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:64, σκέψη 68). Κατά το προσφεύγον, δεν είναι δυνατό συνεπώς να κριθεί διαφορετικά στην περίπτωση της Γαλλίας.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2018 — Hamas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-308/18)

(2018/C 259/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamas (Ντόχα, Κατάρ) (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/475 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 (ΕΕ 2018, L 79, σ. 26),
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/468 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420 (ΕΕ 2018, L 79, σ. 7),

κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν τη Hamas, συμπεριλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο σχετικά με το υποστατό των πραγματικών περιστάσεων που προσάπτονται στην προσφεύγουσα.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο σχετικά με τον χαρακτήρα της οργάνωσης Hamas ως τρομοκρατικής.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής περί μη επεμβάσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη η εξέλιξη της καταστάσεως λόγω της παρόδου του χρόνου.

6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2018 — EPSU και Willem Goudriaan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-310/18)

(2018/C 259/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: European Federation of Public Service Unions-EPSU (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Jan Willem Goudriaan (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: R. Arthur, Solicitor, και R. Palmer, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 5ης Μαρτίου 2018, περί μη υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο για την εφαρμογή μέσω οδηγίας, κατόπιν αποφάσεως του τελευταίου δυνάμει του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, της συμφωνίας των κοινωνικών εταίρων της ΕΕ, της 21ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με τα δικαιώματα ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των υπηρεσιών της κεντρικής διοικήσεως, η οποία συνάφθηκε σύμφωνα με το άρθρο 155, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την καθήν στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Ελλείπει αντιρρήσεων είτε ως προς το αντιπροσωπευτικό καθεστώς των μερών της συμφωνίας είτε ως προς τη νομιμότητά της, η Επιτροπή δεν είχε εξουσία να αρνηθεί την υποβολή προτάσεως στο Συμβούλιο περί εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας με απόφαση του τελευταίου.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο περί εφαρμογής της συμφωνίας με απόφαση του τελευταίου λήφθηκε κατά παράβαση του άρθρου 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και σε αντίθεση προς την απαίτηση σεβασμού της αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 152 ΣΛΕΕ.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή είχε καθήκον υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο, εκτός εάν προέβαλε αιτιολογημένα ότι οι κοινωνικοί εταίροι που ήταν μέρη της συμφωνίας δεν είχαν επαρκή αντιπροσωπευτικότητα ή ότι η συμφωνία δεν ήταν σύννομη.
 - Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προέβη σε αξιολόγηση της καταλληλότητας της συμφωνίας, η οποία δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές της.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε προδήλως εσφαλμένες και αβάσιμες αιτιολογίες.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι αιτιολογίες που διατύπωσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ικανές να δικαιολογήσουν την άρνηση υποβολής προτάσεως στο Συμβούλιο προς έγκριση της συμφωνίας.
 - Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι οι μόνοι λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν άρνηση της Επιτροπής είναι μια αιτιολογημένη αντίρρηση ως προς την αντιπροσωπευτικότητα των κοινωνικών εταίρων ή τη νομιμότητα αποφάσεως του Συμβουλίου περί εφαρμογής της συμφωνίας μέσω οδηγίας.

- Επιπροσθέτως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν προέβη σε ουδεμία αξιολόγηση αντικτύπου, και συνεπώς δεν μπορεί να δικαιολογήσει βάσει αναλογικότητας ή επικουρικότητας οποιαδήποτε άρνηση να υποβάλει πρόταση περί εφαρμογής της συμφωνίας μέσω οδηγίας κατόπιν αποφάσεως του Συμβουλίου, ακόμη και αν αυτό ήταν, κατ' αρχήν, επιτρεπτό.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2018 — WD κατά EFSA

(Υπόθεση T-320/18)

(2018/C 259/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: WD (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

- να ακυρώσει την από 14 Ιουλίου 2017 απόφαση που έλαβε ο εκτελεστικός διευθυντής της EFSA υπό την ιδιότητά του ως αρμόδια αρχή για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως (στο εξής: ΑΑΣΣΠ), από την οποία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των προαχθέντων υπαλλήλων κατά την περίοδο νέων κατατάξεων σε βαθμό του έτους 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣΠ της 9ης Φεβρουαρίου 2018, περί απορρίψεως της από 10 Οκτωβρίου 2017 ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά της εν λόγω αποφάσεως της 14ης Ιουλίου 2017·
- να ακυρώσει την από 9 Αυγούστου 2017 απόφαση που έλαβε ο εκτελεστικός διευθυντής της EFSA υπό την ιδιότητά του ως ΑΑΣΣΠ (και η οποία κοινοποιήθηκε στις 10 Αυγούστου 2017), περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣΠ της 12ης Μαρτίου 2018, περί απορρίψεως της από 10 Νοεμβρίου 2017 ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά της εν λόγω αποφάσεως της 9ης Αυγούστου 2017·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση για τη ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη τις οποίες υπέστη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει επτά λόγους όσον αφορά την απόφαση περί μη ανανέωσης της συμβάσεώς της.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση της από 8 Δεκεμβρίου 2012 αποφάσεως «Employment contract management» που έλαβε η EFSA.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και πιο συγκεκριμένα του δικαιώματος ακροάσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και της «Work instruction» της EFSA σχετικά με την «Contract of Employment renewal process».
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας.

6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση των «Work instructions» και του καθήκοντος μέριμνας.

Όσον αφορά την απόφαση περί μη προαγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει έναν μόνον λόγο που στηρίζεται σε παράβαση της αποφάσεως της 22ας Απριλίου 2008, «Career of temporary staff and assignment to a post carrying a higher grade than that at which they were engaged», σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθώς και σε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — VI.TO. κατά EUIPO — Bottega (Σχήμα χρυσαφένιας φιάλης)

(Υπόθεση T-324/18)

(2018/C 259/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Ιταλία) (εκπρόσωπος: L. Giove, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sandro Bottega (Colle Umberto, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Τρισδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σχήμα χρυσαφένιας φιάλης) — Υπ' αριθ. 11 531 381 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 1036/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Εσφαλμένη εκτίμηση του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Εσφαλμένη εκτίμηση του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημεία i, ii και iii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Αγωγή της 31ης Μαΐου 2018 — Szécsi και Somossy κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-331/18)

(2018/C 259/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγοντες: István Szécsi (Szeged, Ουγγαρία) και Nóra Somossy (Szeged) (εκπρόσωπος: D. Lazar, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση ύψους 38 330 542,83 φιορινιών·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα από 20ής Απριλίου 2016 τόκους επί της κύριας χρηματικής απαιτήσεως με επιτόκιο 11,95 %·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η αγωγή στηρίζεται στον ακόλουθο ισχυρισμό.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη κατάφωρα την κατά το άρθρο 17 ΣΕΕ υποχρέωσή της προς επίβλεψη της τηρήσεως του δικαίου της Ένωσης, διότι δεν έλαβε κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει την εφαρμογή από τα ουγγρικά δικαστήρια του άρθρου 13 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και των σχετικών ουγγρικών διατάξεων μεταφοράς της στο εθνικό δίκαιο.

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22).

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — Marry Me Group κατά EUIPO (MARRY ME)

(Υπόθεση T-332/18)

(2018/C 259/63)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marry Me Group AG (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: G. Theado, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MARRY ME — Υπ' αριθ. 15 958 226 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 806/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — Marry Me Group κατά EUIPO (marry me)**(Υπόθεση T-333/18)**

(2018/C 259/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marry Me Group AG (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: G. Theado, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «marry me» — Υπ' αριθ. 15 952 468 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 807/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2018 — Mubarak κ.λπ. κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-335/18)**

(2018/C 259/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Κάιρο, Αίγυπτος), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Κάιρο), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Κάιρο), Khadiga Mahmoud El Gammal (Κάιρο) (εκπρόσωποι: B. Kennelly QC, J. Robjoy, Barrister, G. Martin και C. Enderby Smith, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/466 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/465 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 270/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, καθόσον αφορούν τους προσφεύγοντες·

- να κρίνει ότι δεν εφαρμόζονται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, καθόσον αφορούν τους προσφεύγοντες·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι επληρούντο τα κριτήρια εγγραφής των προσφευγόντων στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίμαχης αποφάσεως και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του επίμαχου κανονισμού.
2. Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίμαχης αποφάσεως και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του επίμαχου κανονισμού είναι παράνομα διότι (α) στερούνται νομικής βάσεως και/ή (β) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.
3. Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων τους που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, ΣΕΕ και στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της αποφάνσεως του Συμβουλίου ότι οι ένδικες διαδικασίες στην Αίγυπτο σέβονται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2018 — Saleh Thabet κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-338/18)

(2018/C 259/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Suzanne Saleh Thabet (Κάιρο, Αίγυπτος) (εκπρόσωποι: B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin και C. Enderby Smith, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/466 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/465 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 270/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα·
- να κρίνει ότι δεν εφαρμόζονται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, καθόσον εφαρμόζονται στην προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι πληρούντο τα κριτήρια εγγραφής της στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίμαχης αποφάσεως και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του επίμαχου κανονισμού.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίμαχης αποφάσεως και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του επίμαχου κανονισμού είναι παράνομα διότι (α) στερούνται νομικής βάσεως και/ή (β) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων της που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, ΣΕΕ και στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της αποφάνσεως του Συμβουλίου ότι οι ένδικες διαδικασίες στην Αίγυπτο σέβονται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Hauzenberger κατά EUIPO (TurboPerformance)**(Υπόθεση T-349/18)**

(2018/C 259/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Bittner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «TurboPerformance» — Υπ' αριθ. 16 053 431 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 2206/2017-4

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Euronet Consulting κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-350/18)**

(2018/C 259/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euronet Consulting EEIG (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Peeters και R. van Cleemput, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αγνώστου ημερομηνίας απόφαση της καθής, κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα με επιστολή της 26ης Μαρτίου 2018, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας για το υπ' αριθ. 2 τμήμα του διαγωνισμού περί συμβάσεως πλαισίου για την εφαρμογή της εξωτερικής βοήθειας 2018 — EuropeAid/138778/DH/SER/Multi (FWC SIEA 2018), και με την οποία ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως σε 10 άλλους διαγωνιζόμενους·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι μία νομική οντότητα εκπροσωπήθηκε δύο φορές για ένα τμήμα του διαγωνισμού.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι μία νομική οντότητα ενήργησε δύο φορές ως επικεφαλής κοινοπραξίας και την τρίτη φορά ως μέλος κοινοπραξίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι μία νομική οντότητα εκπροσωπήθηκε σε περισσότερα από δύο τμήματα του διαγωνισμού.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι μία νομική οντότητα ενήργησε ως επικεφαλής κοινοπραξίας σε περισσότερα από δύο τμήματα του διαγωνισμού.

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2018 — Promeco κατά EUIPO — Aerts (Πιάτα)

(Υπόθεση T-353/18)

(2018/C 259/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Promeco NV (Kortrijk, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: H. Hartwig και A. von Mühlendahl, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aerts NV (Geel, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο: Υπ' αριθ. 218 193-0010 σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τμήματος μείζονος συνθέσεως του EUIPO της 16ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση R 459/2016-G

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Aerts NV κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO της 8ης Ιανουαρίου 2016, υπόθεση ICD 9842·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος μείζονος συνθέσεως·
- να καταδικάσει την Aerts NV, εφόσον παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος μείζονος συνθέσεως.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.
-

